

hlava
vzhůru nohama

zdeněk hledač
básně 2014 - 2015

hlava

vzhůru nohama

zdeněk hledač
básně 2014 - 2015

už jsem ok

lepím si na hubu
veselou tapetu
falešných úsměvů
za tři kila
kraje se začistí,
zakroutím čelistí -
lepší to! drží to!
- jakás byla...

doladím fazónu
lakem bez freonu -
vodě je odolný,
neprostupný,
to kdybys mě potkala
aby sis nevšimla
že zase bulím
a že jsem smutný...

dilema

potkala myšlenka
na cestě myšlenku
v mojí hlavě,
první šla do šenku
ta druhá ze šenku
vyšla právě

jak dvě báby na rohu
spustily debatu
o drahotě,
já za to nemohu -
byl jsem na odchodu
domů, kotě

myšlenky když se mi
potkají najednou -
já jsem malej,
jedna že domů jít
druhá že ještě pít...
tak mi nalej

až si ty myšlenky
konsensem vyřeší
dilemata,

dopiju, zaplatím,
k tobě se navrátím
holka zlatá...

pod kontrolou

sakra holka -
kde ses vzala,
co se děje?
blbě spávám...
hlavu jsi mi
zamotala
do naděje...
utone?

klídek holka.
já to držím
pod kontrolou...
já to zvládám -
vytřepu tě
pravým uchem...
nebo levým...
nebo ne

výdaje

zas mi posílaj dopisy
doporučeně
od soudu z okresu
prý abych platil:
tři tisíce na děcka
bývalý ženě
a na auto, na kožich...
já bych se ztratil...

na činži, na daně
- to nejsou stovky
a na kostel rozbitej
do plechovky,
a na psy a na psinu
splín a rakovinu
a na špatný plíce
do krabice

tři děcka se stužkou -
sahám už pro drobný -
já se snad z toho
neseberu
dnešek je včerejšku
marnivě podobný:
dvě piva! prosím vás -
na sekeru...

kousek vedle

držíš mi u spánku
nabitou pistoli
už je to na hraně –
polykám sliny...
říkáš mi: miláčku
dnes už to nebolí,
věda šla kupředu,
dnes je to jiný...

držíš mi - držím ti -
kdo z nás dvou povolí
hlaveň je z ocele
pažba je z dřeva,
střelíš mě do hlavy –
však hlava mě nebolí,
mě bolí u srdce
a tak mi to neva...

jízda na mrtvém koni

ty nade mnou a nebe nad námi:
stehna máš napjatý, a hřejí...
byl říjen - padaly kaštany -
do trávy, do klína, do nadějí...

vím - časem tratím na kráse -
já kafe piju vždy hořký a černý
když je mi zle, tak vztekám se,
a nějak moc nebývám věrný,

když už dám ránu, tak ať to bolí
a když mám pravdu - to je se mnou kříž,
občas jsem nevrlý na okolí
a na ženský taky, vždyť víš...

spíš sama, hry byly sehrány,
že není co říct – mlčím do zblbnutí,
tak jako před rokem - padají kaštany -
do louží, do bláta, do nechuti...

čaj na okraj ráje

vařím ti čaj
s kapkou medu –
to že je ti zima
a já nedovedu
zahřát tě jinak
v tuhle chvíli -

kdy ruce hladí pod košilí
co s jinýma jsme odnosili...

vařím ti čaj
s kapkou rumu –
to že jsme dva blázni
bez rozumu
to že jsme dvě éra
trochu v letech -

s mínusy v bankách, platech, dětech
s mínusy plusy - ten rum to plete...

...a proto vařím ti čaj
s kapkou něhy –
že občas jsem divnej
někdy hot, jindy čehý...
med, rum a něha

s trochou čaje -

snad projdem aspoň krajem ráje
když už se vprostřed jiným hraje...

setkání

potkal jsem tě kolem sedmé,
už se stmívalo...
usmála ses - je to málo,
nebo nemálo?
napoprvé je to dosti,
možná akorát,
ač mi zimou zábly kosti,
chtělo se mi smát

potkal jsem tě předevčírem,
včera, taky dnes...
usmívám se... kde je tedy
zakopaný pes?
napoprvé bylo dosti,
napodruhé nic!,
smála ses jen od radosti,
jen tak, z plných plic

co zůstalo

anotace: hádanky s nepříliš hezkými tajenkami

malá nápověda: tajenky jsou ukryty v závorkách
zakryj pravý sloupec, a hádej po řádcích,
co zůstalo

po řemenu (pruhy)
po chlapovi (dluhy)

z jitrnice (špejle)
ze slepouna (brejle)

po pánovi (slouha)
po milenci (touha)

z nivy poma (zánka)
po vojáku (známka)

po Krokovi (Kazi)
po obětech (vrazi)

neuchopíš

ta síla není v bouřném mraku
v polibcích s chutí po tabáku
ve zkamenělé slze obra
v záchvatu zuřivého dobra
v šeptaných verších za soumraku...

ta síla není v rozhřešení
- nevěřím na hřích
a v odpuštění -

ani v klínu ženy při výstřiku
v plesnivých vousech poustevníků
v tajemných svitcích kdesi v poušti
v gestech žen (co neodpouští)
či v rudé krvi bojovníků...

ta síla je (ale už není)
v krátkém okamžiku
zapomnění...

samotáři

někdo mi přes noc
zkazil televizi -
volume na dvě čárky
řve nahlas, až to buší

a hodiny na zdi
se asi věší v krizi -
skřípou jim pérka
že mi to rve uši

lednička vrčí
prázdnem nejistoty -
divnej spolek pozůstalých
zlé pryč – a pánbů s námi!

jen já jsem vzorně tichej –
zpitej do němoty -
žes nás opustila -
všechny ty nepotřebný krámy...

čtenářům

v mezerách mé klávesnice
ztrácejí se slova –
není přece možný
že je to má vina:

řvu do světa – křičím!
až mi hoří plíce
pořád stejně znova
a v textech – všechno jinak!

jak vysvětlit co není,
co spadlo mezi řádky -
nevyřčené věty
vrány vyzobaly

já - omezený slovy -
volím odprošení
a rychle couvám zpátky...
ještě, že vám pálí...

squaterka

vlámat se dovnitř
jen tak – bez pozvání -
no to je, mladá paní
mimo pravidla:

já už se smířil
že zajdu o samotě
jak zatoulaný kotě -
a teď jsme tady dva...

no tohle se snad nesmí! -
v jaké to žijem zemi -
vy snad zdáte se mi! -
kde jste vzala odvahu?

vy jste mi včera -
celkem bez průtahů -
obsadila hlavu!
tak prosím – přijďte na kávu...

na okraj (postele)

postel má na šířku
dva metry prostoru
dolů a nahoru
hotovo
zafuním, padla

slepený v podbřišku
schoulím se k okraji
sny se mi zdávají
o skoku
do propadla

jak si kdo ustele...
pode mnou hlubina
špatně se usíná
s ostrými
koleny v zádech

mí strážní andělé
upadli do kómat –
naštěstí
na plicích automat:
výdech a nádech

přebarvím

rudou rtěnkou tvoje ústa
vztekem doběla rozkousaný
že jsem včera přišel pozdě
a dnes – asi to samý

na modro šedé mraky
a na veselo splíny
tělovou staré modřiny
a na neviny viny

ostatní na růžovo -
že zas to bude hezký,
že bude to, jak bejvalo –
- a na nestesky stesky...

a že to nějak nekreje
tak koupím flašku rumu –
to zbyde malá naděje
na chvíli bez rozumu...

přemaluju

sebe na střízlivo
a tebe spokojeně:
že mi bylo hezky
když jsem patřil k ženě

sebe na pokorno
a tebe v odpuštění:
že jsi tíhla k muži
a že už to tak není

sebe v plné zbroji
a tebe k nedobytí:
že patřili jsme k sobě
a teď to není k žití

sebe o samotě
a tebe taky sólo:
že na místo k sobě
chodíme naokolo...

v cirkuse

něco je špatně –
bubny už znějí
klauni se scházejí v pokřiku
mě za zády koná se
instantní veselí -
a já blázen!
sedím čelem k publiku!

něco je šejdrem –
trumpeta vříská
koník se urval z otěží
za mými zády klaun
na činel tříská -
a já hlupák!
sedím zadkem k manéži!

něco je mimo –
v divném propletenci
lvi drží krotitele
pod bičem...

že nevím co s tebou
nosím v hlavě konkurenci:
svůj vlastní malý cirkus -
takže nevím o ničem...